

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਸਭ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਪਾਉਣ ਦਾ ਰਾਹ ਦੱਸੋ, ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹ ਹੀ ਧੰਦਾ ਕਰਦੇ ਰਹੋ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸੂਖਸ਼ਮ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਹਨ।?
- ਉੱਤਰ:-** ਸਤਿਯੁਗ ਅਮਰਲੋਕ ਹੈ, ਉਥੇ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਚੋਲਾ ਛੱਡ ਦੂਸਰਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਮੌਤ ਦਾ ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਉਸਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। 2. ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਬੇਹੱਦ ਰਚਨਾ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਚਨਾ ਇਸ ਵਕਤ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਕਹਾਂਗੇ, ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਸੂਖਸ਼ਮ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਸੁਣਾਈਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਲਈ ਆਪੇ ਹੀ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਹੁਣ ਉਹ ਲੋਕੀ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ - ਸ਼ੰਕਰ ਕਹਿ ਮਿਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਿੱਧਾ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ - ਸ਼ੰਕਰ ਅੱਖ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨਾਂ ਦਾ ਹੀ ਮੁੱਖ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਪਾਰੂ ਹੈ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਪਾਰੂ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਤੇ ਨਾਮ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਆਦਿ ਦੇਵ, ਏਡਮ। ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਅੰਤਿਮ 84ਵਾਂ ਜਨਮ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਧ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ। ਹੁਣ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਡੋਪਟ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਦੇਵੇਂ ਬੱਚੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵ ਦੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੱਚਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਹਿਸਾਬ ਕਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਬੱਚਾ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਦਾਦਾ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਉਂਦੇ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਨਾ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਹੀ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਲਈ ਭੋਜਨ। ਆਪੇ ਹੀ ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਣ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਰੂ ਕਹਾਂਗੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਵੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ, ਨਾ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ। ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਹੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਾਰੂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚਤੁਰਭੁਜ ਵੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਲੰਕਾਰ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਨਵੇਂ- ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਰਾਈਟ ਹੈ ਨਾ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੀ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਬੱਚਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਕ੍ਰਿਏਸ਼ਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਰਚਨਾ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਜੇ ਫਿਰ ਵੱਖ ਨਾਮ ਰੂਪ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਪਾਰੂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈ ਇਸ ਵਕਤ ਦਾ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਹੈ! ਸਾਰੇ ਝਾੜ ਦਾ ਬੀਜ ਰੂਪ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਕਹਾਂਗੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ - ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਜਿੰਨੀ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਉਹਨੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਰਚਨਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਐਲਾਦ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਚਨਾ ਤੇ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਰਚਨਾ - ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਜਾਕੇ ਸੂਰਗਵਾਸੀ ਬਣੋਗੇ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੂਰਗਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ, ਨਿਰਵਾਣਵਾਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਾਸੀ ਤਾਂ ਸਭ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਉਚ ਸਰਵਿਸ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਪਾਰੂ ਵੱਖ ਹੈ। ਸਭ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤ ਕਰਵਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਦੂਜੇ ਸਭ ਕਿਆਮਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤ ਕਰ ਜਾਣਗੇ। ਫਿਰ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਫਿਰਨਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹੋ - ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਦੇਵੇਂ ਚਾਬੀਆਂ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੈਣ - ਕੈਣ ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੈਣ - ਕੈਣ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹ ਹੀ ਧੰਧਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਅਨਾਜ ਆਦਿ ਦਾ ਧੰਧਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਉਹ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਧਾ ਹੈ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇਨੂੰ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ। ਜੇ ਇਸ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਨਿਕਲ ਆਉਣਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ

ਧਰਮ ਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਿਕਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਿਰਫ਼ ਇਵੇਂ ਬਦਲ ਦੇਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਫੀਚਰਜ਼ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਧਰਮ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਬੋਧ ਧਰਮ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਏ ਲੇਪ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਹੇ ਅਸੀਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹਾਂ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਤਮਾ ਤੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ ਉਹ ਕਦੇ ਮਰਦੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਫਿਰ ਦੂਸਰਾ ਲੈਕੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤੁਲਲੋਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਹੈ ਅਮਰਲੋਕ। ਚੇਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁਖਸ਼ਮ ਸਮਝਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਮੁੱਟਟਾ (ਥੋਕ ਅਤੇ ਸਾਰਾ) ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਾਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰੇਜ਼ਗਾਰੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੁੱਟਟਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਸਭ ਵਿਖਾਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਬੰਦ ਪੇਟੀ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਮੁੱਟਟਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ। ਬਾਪ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣਗਰ੍ਹਮ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮੁੱਟਟੇ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ।

ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯਾਦ ਹੀ ਝੱਟ ਖਿਸਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਯਾਦ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਓ ਤਾਂ ਸਦਾ ਯਾਦ ਅੱਖਰ ਬੋਲੇ। ਯੋਗ ਅੱਖਰ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਸਟੂਡੈਂਟ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਫਾਦਰ ਹੈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਸੇਲ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪਤਿਤ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਟੀਚਰ ਨੂੰ, ਬਾਪ ਨੂੰ, ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਲੋਕੀ ਬੈਠ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸੁਣਾਉਣਗੇ, ਮੰਤਰ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ - ਮਨਮਨਾਭਵ। ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਮੱਧਿਆ ਜੀ ਭਵ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਤੇ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੇ। ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਹੈ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬਾਦ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੋ ਫਿਰ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ - ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਭੈਣ - ਭਾਈ ਠਹਿਰੇ। ਬੁੱਢੇ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹਾਂ। ਇਹ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਫਾਲਤੂ ਇਵੇਂ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚੀ ਤਾਂ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹੋਏ ਨਾ। ਜਦਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਕੌਣ ਹਨ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਟਾਈਮ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਸਤਿਯੁਗੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ 8 ਜਨਮ ਪਾਰਟ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਜਨਮ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵੱਡਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਹੈ ਮੁੱਖ। ਫਿਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਪਾਰੂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ ਅਲੋਕਿਕ ਫਾਦਰ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਵਕਤ ਇਹ ਫਾਦਰ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਹੁਣ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਆਦਿ ਦੇਵ, ਆਦਮ ਅਤੇ ਬੀਬੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਿਵੇਂ ਰਚਨਗੇ। ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਤੇ ਆਦਿ ਦੇਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਗਮ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਦੇਵਤੇ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਤੇਤਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਤਰੀਏ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੜੇ ਗੁਪਤ - ਗੁਪਤ ਪੁਆਇੰਟਸ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਕਤ ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ। ਪ੍ਰਜਾ ਰਚਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੈਚਰਲ ਕਲੈਮਿਟੀਜ਼ ਵੀ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤੇ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਕਲਯੁਗ ਤੋਂ ਬਾਦ ਸਤਿਯੁਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੰਨੇ ਸਭ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੇ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਿਰਫ਼ ਅੱਖ ਖੋਲ੍ਹਣ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ ਸਵਰਗ ਗੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵਕਤ ਵੀ ਅਰਥਕ੍ਰਵੇਕ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿ ਉਸ ਵਕਤ ਵੀ ਸੰਕਰ ਅੱਖ ਇਵੇਂ ਮੀਟਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ ਦਵਾਰਕਾ ਅਤੇ ਲੰਕਾ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਗਈ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਪਥਰਬੁੱਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਣ - ਮਨੁੱਖ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਵੇ, ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਓ। ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਹੈ ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ ਸਤਿਯੁਗ ਆਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੈਰਿਸਟਰ ਆਦਿ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖ਼ਿਆਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਅਸੀਂ ਪੈਸੇ ਕਮਾਵਾਂਗੇ, ਫਿਰ ਮਕਾਨ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਕਹਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਮਾਲ ਮਿਲੇਗਾ। ਖ਼ਿਆਲ ਕਰੋ ਸੋਮਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਕੀ ਸੀ! ਇੱਕ ਮੰਦਿਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਮੰਦਿਰ ਨੂੰ 2500 ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ। ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਤੇ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਜਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਫਿਰ ਉਹ ਲੁੱਟਕੇ ਲੈ ਗਏ। ਫੇਰਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਮੰਦਿਰ ਹੋਣਗੇ। ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਲਈ ਬੈਠ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਅਸੀਂ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਪਰੰਤੂ ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਬੱਚੇ ਬਣੇਗੇ ਤਾਂ ਮਿਲੇਗੀ ਜਰੂਰ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਫਾਈਨ ਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਇਹ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਹਿਣਗੇ

ਪਹਿਲੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਦੱਸਿਆ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣਾਵਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕੋ। ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਫਿਰ ਛੋਟਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਪਹਿਲੇ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਉੱਮਰ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਿੰਨੀ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਅਕਾਲੇ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਦੀ 125 ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਵੀ ਉਮਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦੀ। ਗੰਧਰਵੀ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਇਹ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ। ਕੁਮਾਰੀ ਜੇਕਰ ਕਰੇ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮਾਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਘੱਟ ਹੈ ਤਾਂ ਡਰਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੀ ਕੁਮਾਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਾਰੇ, ਖੂਨ ਆਦਿ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਵੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਕੇਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੰਡ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਤੇ ਆਪਣਾ ਕਮਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪੇਟ ਕੋਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੇਟ 4 - 5 ਰੁਪਏ, ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੇਟ 400 - 500 ਰੁਪਈਆ। ਪੈਸਾ ਬਹੁਤ ਹੈ ਤਾਂ ਹਬਚ (ਲਾਲਚ) ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹਬੱਚ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਸੁੱਕੀ ਰੋਟੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਸਤੀ ਖਾਣ - ਪੀਣ ਦੇ ਹੰਗਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖਾਣ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ! ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਕੋਈ ਬੀਮਾਰੀ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਹੈਲਥ, ਵੈਲਥ, ਹੈਪੀਨੈਸ ਸਭ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਢਾਪਾ ਵੀ ਉਥੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ - ਅੱਛਾ, ਪ੍ਰਜਾ ਤੇ ਪ੍ਰਜਾ ਹੀ ਸਹੀ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਇਥੋਂ ਦੇ ਭੀਲ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਰਚਨਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ।

2. ਖਾਣ - ਪੀਣ ਦੇ ਹੰਗਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਲਾਲਚ ਨੂੰ ਛੱਡ ਬੇਹੱਦ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਸੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਾਇਆ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਡਾਇਵੇਰਸ ਦੇਕੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਬੰਧ ਨਾਲ ਸੌਂਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਮਾਇਆਜੀਤ, ਮੋਹਜੀਤ ਭਵ : ਹੁਣ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਸੌਂਦਾ ਕੌਸਿਲ ਕਰ ਸਿੰਗਲ ਬਣੋ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਭਾਵੇਂ ਰਹੋ ਪਰ ਕੰਪੇਨੀਅਨ ਨਹੀਂ। ਸਾਥੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਾਇਆਜੀਤ, ਮੋਹਜੀਤ ਵਿਜੇਈ ਰਹਿਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਜਰਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਮੋਹ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਸਲਈ ਕੀ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਕੁਝ ਹੋਵੇ, ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦੇ ਰਹੋ, ਮਰੂਆ ਮੌਤ, ਮਲੂਕਾ ਸ਼ਿਕਾਰ - ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ। ਅਜਿਹੇ ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਵਿਜੇ ਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਣੇ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਤਿਅਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਡਾਇਮੰਡ ਦੀ ਚਮਕ ਨੂੰ ਵਧਾਓ।

*****